

MAHIDOL
UNIVERSITY

RILCA Newsletter

จดหมายข่าวสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
Research Institute for Languages and Cultures of Asia

ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๓ : กรกฎาคม ๒๕๕๕ - กันยายน ๒๕๕๖

Vol. 33 No. 3 : July 2012 - September 2013

โครงการค่ายอบรม 'ตั้งใจที่ได้เป็นชาวอาเซียน' รุ่นที่ 1 Happy to be ASEAN camp 2012

ผลงานรอบหนึ่งปีของ
โครงการภาษาและวัฒนธรรม :
หลักประกันสังคมสุภาพะ

แม่น้ำโขง

โครงการค่ายอบรม
'ตั้งใจที่ได้เป็นชาวอาเซียน' รุ่นที่ 1

“เสน่ห์ของร้านอาหารไทที่คณะผู้วิจัยได้สัมผัส”

“ทฤษฎีวิพากษ์” สำนักแฟรงก์เฟิร์ต กับแนวคิด
“พื้นที่สาธารณะ” ในศตวรรษที่ 21

การดูแลรักษาเครื่องดนตรีไทย...ง่ายนิดเดียว

อดีตแห่งชาติพันธุ์ ปัจจุบันพลวัต กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน
การประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์: กระบวนทัศน์ใหม่ในการสืบสานภาษา
และวัฒนธรรม (ไทยเชิง/ไทดำ/ไทยทรงดำ)”
ครั้งที่ 3 จัดโดย ศูนย์วิจัยอาวุโส สกว. 2553

ทักทาย

แรงบันดาลใจเป็นสิ่งที่เราสามารถหาได้จากสิ่งใกล้ๆ ตัวเสมอ คงเป็นคำพูดที่ไม่ไกลเกินจริงไปนัก มนุษย์เงินเดือนหลายคนมักเลือกวันหยุดยาวในการที่จะออกไปเที่ยวต่างจังหวัด โดยใช้คำว่าออกไปหาแรงบันดาลใจหรือพักผ่อนจากงานที่นำเบียดเบียนใจเรา แต่แทนที่จะได้ไปพักผ่อน กลับต้องไปแย่งที่กินที่เกี่ยวกับผู้คนมากมาย สร้างความหงุดหงิดรำคาญใจมากกว่าเดิมจากที่ทำงานเสียอีก ซึ่งแท้จริงแล้วแรงบันดาลใจมีอยู่ทุกที่ ไม่ต้องไปหาที่ไหนไกล ไม่ว่าจะเป็นหนังสือเล่ม ภาพยนตร์ดีๆ สักเรื่อง หรือแม้แต่ผู้คนที่เราได้เจอเจอ สิ่งเหล่านี้ล้วนให้ข้อคิดและแรงบันดาลใจเราได้เสมอ ขอเพียงแต่เราใช้เวลาว่างสิ่งรอบตัวเราให้ต้องแท้ แล้วเราก็จะเข้าใจเองว่า จริงๆ แล้วความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ใดตัวเราเอง ไม่ต้องเดินทางไกลเราก็พบได้ อยู่ที่เราจะเห็นหรือไม่แค่นั้นเอง

จนกว่าจะพบกันใหม่
สวัสดิ์ศรีศร

ผลงานรอบหนึ่งปีของ โครงการภาษาและวัฒนธรรม : หลักประกันสังคมสุขภาวะ

เดือนมิถุนายน เมื่อปีที่แล้ว (พ.ศ. 2555) คณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย จำนวนกว่า 30 คน ได้ร่วมกันดำเนินโครงการ **ภาษาและวัฒนธรรม : หลักประกันสังคมสุขภาวะ** ด้วยการสนับสนุนของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยมุ่งหมายให้งานนี้เกิดผลต่อชุมชนท้องถิ่นเจ้าของภาษาและวัฒนธรรม โดยการเสริมพลังสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้มีความภาคภูมิใจและความมั่นใจในตนเอง สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงได้อย่างปกติสุข อีกทั้งทำให้สังคมและประชาคมอาเซียนเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม ซึ่งจะพื้นฐานสำคัญของการอยู่รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน และเกิดการพัฒนาความรู้และแนวนโยบายเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาและวัฒนธรรมเป็นพลังในการสร้างสังคมสุขภาวะ โครงการนี้มีลักษณะเป็นชุดโครงการ ประกอบด้วยโครงการวิจัย 6 เรื่อง และโครงการอบรมสื่อมวลชนท้องถิ่น 1 โครงการ มีระยะเวลาดำเนินงาน 2 ปี ขณะนี้ โครงการฯ ดำเนินมาครบ 1 ปี หรือครึ่งทาง ปรากฏผลเป็นที่น่าสนใจหลายประการ

โครงการวิจัยในกลุ่มศึกษา **คนพลัดถิ่น แรงงานข้ามชาติ และผู้อาศัยในพื้นที่ชายแดน** ประกอบด้วยงานวิจัยจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) การจัดการความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนพลัดถิ่นชาวจีน อินเดีย และพม่า

ในประเทศไทย 2) การสร้างเสริมสุขภาวะแรงงานข้ามชาติด้วย **"สมรรถนะทางวัฒนธรรม"** (จังหวัดสมุทรสาคร) และ 3) การเสริมสร้างศักยภาพผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา ผู้ความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน (จังหวัดสุรินทร์) พบการปรับตัวของคนพลัดถิ่นมีหลายลักษณะ ทั้งเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม เคารพอัตลักษณ์ผู้อื่น สร้างชุมชนบนวิถีกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งสังคมไทยเองมีการปรับทัศนคติและเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน สำหรับแรงงานข้ามชาตินั้นยังมีช่องว่างในมิติทางวัฒนธรรมในการรับบริการสุขภาพ กิจกรรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้น สามารถเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการซึ่งมีความต่างวัฒนธรรม ส่วนแกนนำชุมชนบริเวณชายแดนจังหวัดสุรินทร์ เมื่อได้รับการเสริมสร้างศักยภาพที่เน้นการมีส่วนร่วม ทั้งร่วมคิด ร่วมดำเนินงาน ร่วมเรียนรู้ และร่วมประเมินผล ส่งผลให้แกนนำเหล่านี้มีความรู้ความสามารถ ความมั่นใจ ความรู้สึกร่วม ต่อการแสดงบทบาทของการเป็นผู้สานความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนไทยและกัมพูชา

โครงการวิจัยในกลุ่มศึกษา **ความมั่นคงทางอาหารของกลุ่มชาติพันธุ์และคนเมือง** จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) การฟื้นฟูของกินพื้นบ้านเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและสืบสานวัฒนธรรมในกลุ่มชาติพันธุ์ และ 2) ความมั่นคงทางอาหารของประชากรเขตเมือง ภารกิจสำคัญของโครงการ คือ การทำให้คนในชุมชน (5 กลุ่มชาติพันธุ์) เห็นคุณค่า ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรอาหารที่มีอยู่ และกระตุ้นให้เกิดการสืบทอด ซึ่งเท่ากับ

"วิสาสะอาเซียน: ASEAN Dialogue
"วิสาสะ" หมายถึง "ความคุ้นเคย ความ
สนิทสนม การดีใจว่าเป็นที่แบ่ง" (พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)
"อาเซียน" ประกอบด้วยสมาชิก
10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์
อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา
เวียดนาม และพม่า
...คือสมัย "วิสาสะอาเซียน" เป็นพื้นที่
เสนอเรื่องราวและเกร็ดความรู้ด้านภาษาและ
วัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน
เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความคุ้นเคย เป็นการ
เตรียมความพร้อมสู่ความเป็น "ประชาคม
อาเซียน" ในปี พ.ศ. 2558

เป็นการสืบทอดความสามารถในการฟังตนเอง อีกทั้ง เมื่อมีการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจแก่คนเมือง (พุทธมณฑล) ให้ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตชุมชนที่เต็มไปด้วยความสงบ เรียบง่าย บริโภคอาหารที่ผลิตได้เอง และจากธรรมชาติ ก็เกิดแรงบันดาลใจมองเห็นคุณค่าของสิ่งทีขาดหายไป ความรู้สึกไทยหาอดีตทำให้คนเมืองต้องการพัฒนาแหล่งอาหารใกล้มือเพื่อบริโภคและแบ่งปันกับคนในชุมชน

โครงการวิจัยในกลุ่มศึกษา "ภาษาและวัฒนธรรม" ภูมิปัญญาสร้างสุขภาวะชุมชน มิงงานวิจัย 1 เรื่อง ได้แก่ โครงการคลังภาษาและวัฒนธรรม เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมอยู่สบาย ดำเนินงานใน 7 พื้นที่ สรุปได้ว่า "ภูมิปัญญา" คือ สิ่งที่คุณในชุมชนเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมเป็นผู้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์และสืบสาน ดังนั้น แนวทางที่สำคัญ คือ คำนี้ถึง "การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน" ซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมเป็นสำคัญ กลไกการดำเนินงานอยู่ที่การสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมของตน ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง และกลุ่มชาติพันธุ์ของตน และต้องการรักษาให้ภาษาและวัฒนธรรมของตนให้คงอยู่ต่อไป รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจและต้องการที่จะเผยแพร่เรื่องราวและคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเองสู่สังคม คณะผู้วิจัยได้ร่วมกันนำเสนอผลงานในการประชุม เมื่อวันที่ 13 มิถุนายนที่ผ่านมา ซึ่งนอกจากเป็นการเผยแพร่ผลงานแล้ว การประชุมครั้งนี้ยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงานในช่วงถัดไป

ผู้สนใจข้อมูลเพิ่มเติม สามารถติดตามและสอบถามรายละเอียดผลงานได้ที่ ศูนย์ประสานงานโครงการภาษาและวัฒนธรรม : หลักประกันของสังคมสุขภาวะห้อง 508 ชั้น 5 อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล โทร. 0 2800 2308-14 ต่อ 3507

แม่น้ำโขง

แม่น้ำโขงมีจุดกำเนิดที่ที่ราบสูงทิเบต ในมณฑลชิงไห่ของประเทศจีน ได้รับน้ำจากหิมะที่ละลายและจากฝนที่ตกลงมา แม่น้ำโขงไหลผ่านเข้าสู่ 5 ประเทศในอาเซียน คือ เมียนมาร์ ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม แล้วออกสู่ทะเลที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง รวมเป็นระยะทาง 4,800-4,900 กิโลเมตร ทำให้ประเทศอาเซียนเกิดมีพื้นที่เฉพาะเรียกว่า **อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง** (Greater Mekong Subregion, GMS)

แม่น้ำโขงไหลผ่านจากจีนเข้าสู่ประเทศเมียนมาร์ ทำให้แม่น้ำโขงกลายเป็นสายน้ำเชื่อมเขตแดนของสามประเทศระหว่างเมียนมาร์ ไทย และลาว ที่บริเวณสามเหลี่ยมทองคำ และทำให้เกิดฝั่งขวาและฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงเมื่อผ่านประเทศไทยและลาว ก่อนจะไหลเข้าไปเชื่อมต่อกับทะเลสาบในประเทศกัมพูชา

ในประเทศกัมพูชา เมื่อถึงจุดน้ำหลาก น้ำโขงเอ่อล้นและไหลทะลักเข้าไปสู่ทะเลสาบ ทำให้ทะเลสาบปริมไปด้วยน้ำครั้งถึงฤดูแล้ง น้ำในแม่น้ำโขงได้ลดระดับลงจนเกือบจะแห้งขอด ในยามนี้แม่น้ำโขงก็ไหลย้อนคืนออกจากทะเลสาบและได้นำจากทะเลสาบมาเติมเต็ม ปรากฏการณ์ของแม่น้ำโขงที่ไหลไปแล้วไหลกลับ ทำให้มีคำกล่าวเปรียบเทียบกับภาษาเขมรว่าจิตใจคน **ตรอคือบ ตรอเล็น** (กลับไปกลับมา) เหมือนสายน้ำ จากประเทศกัมพูชา แม่น้ำโขงไหลเข้าสู่ประเทศเวียดนาม พร้อมกับนำเอาความอุดมสมบูรณ์ของตะกอนดินไปสะสมไว้ที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง

แม่น้ำโขง เมื่อไหลผ่านประเทศต่างๆ ได้เชื่อมต่อกับแม่น้ำท้องถิ่นในประเทศต่างๆ

เช่น ในไทย (เชื่อมโยงกับแม่น้ำอิง แม่น้ำกก แม่น้ำพอง แม่น้ำสงคราม แม่น้ำชี แม่น้ำมูล) ในลาว (เชื่อมโยงกับแม่น้ำจันทน์ แม่น้ำเหิน แม่น้ำเซกอง) ในกัมพูชา (เชื่อมโยงกับทะเลสาบ) ในลักษณะการให้น้ำและรับน้ำซึ่งกันและกัน การเชื่อมต่อกับแม่น้ำท้องถิ่นทำให้แม่น้ำโขง กลายเป็นแหล่งปลาที่สำคัญ

ภาพ: แม่น้ำโขงไหลเชื่อมกับแม่น้ำชี แม่น้ำมูล ที่อุบลราชธานี ประเทศไทย และเชื่อมกับทะเลสาบที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ปลาท้องถิ่นว่ายน้ำข้ามพรมแดนเข้าสู่แม่น้ำโขง เพื่อการวางไข่และเจริญเติบโต ประมาณว่าในแม่น้ำโขงมีพันธุ์ปลา มากกว่า 2,000 ชนิด ทำให้แม่น้ำสายนี้กลายเป็นแหล่งอาหารสำคัญของคนมากกว่า 250 ล้านคนที่อาศัยแม่น้ำโขงเพื่อการดำรงชีวิต

อย่างไรก็ดี การแปรปรวนของระดับน้ำในแม่น้ำโขง โดยเฉพาะการขึ้นลงผิดปกติของระดับน้ำที่ไม่เป็นไปตามฤดูกาล มีผลกระทบต่อการวางไข่และ การเจริญเติบโตของพันธุ์ปลาต่างๆ ทำให้พันธุ์ปลาทากหลายชนิดปรับตัวไม่ได้

การแปรปรวนของระดับน้ำในแม่น้ำโขงมีสาเหตุหลายประการ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากการเปิดปิดของประตูเขื่อน การสร้างเขื่อนขวางแม่น้ำโขงก็ดี การสร้างเขื่อนขวางลำน้ำท้องถิ่นที่มีลำน้ำเชื่อมต่อกับแม่น้ำโขงก็ดี ล้วนมีส่วนทำให้ปลาซึ่งเป็นแหล่งอาหารสำคัญของคนในลุ่มแม่น้ำโขงสูญหายไป

โครงการค่ายอบรม 'ตั้งใจที่ได้เป็นชาวอาเซียน' รุ่นที่ 1

สืบเนื่องจากการจัดตั้งสมาคม ประชาชาติแห่งประเทศไทยออกเสียงได้ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือในการเพิ่ม อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการ อารงรักษาสันติภาพและความมั่นคง ในปัจจุบัน อาเซียนมีรัฐสมาชิกรวม 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา บรูไน ดารุสซาลาม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศ มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐ สิงคโปร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสหภาพพม่า นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มการค้าเสรี กลุ่มอาเซียนบวกสาม (APT) ที่รวมสาธารณรัฐ ประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ไว้ด้วย ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศสมาชิก กำลังเตรียมความพร้อมในหลายๆ ด้าน รวมถึง ด้านทรัพยากรมนุษย์ เพื่อก้าวสู่ความเป็นประชาคม อาเซียนอย่างแข็งแกร่งและมั่นคง ความรู้ความ เข้าใจในภาษาวัฒนธรรม การตระหนักรู้ใน ความเหมือนและความต่างในมิติทางภาษาและ สังคมวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศสมาชิกและ ทักษะคิดในทางบวก จะช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและเพิ่มทักษะในการสื่อสารข้าม วัฒนธรรมระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิก อาเซียน อันเป็นจุดมุ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ประตู แห่งความสำเร็จในการเป็นประชาคมอาเซียน

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล มีเป้าหมายหลักในการ เป็นแหล่งความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรม และ ชาติพันธุ์ พร้อมบริการแก่สังคมทั้งในระดับ ชาติและนานาชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญใน การเตรียมความพร้อมของพลเมืองไทย โดยเฉพาะ กลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งจะเป็นผู้ ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานที่จะมีการแข่งขันที่ สูงขึ้นในสังคมประชาคมอาเซียน ทักษะและ

ความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจะเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยน และเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2555 - วันอาทิตย์ที่ 9 กันยายน 2555 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ได้จัดโครงการค่ายอบรม 'ตั้งใจที่ได้เป็นชาว อาเซียน' หรือ 'Happy to be ASEAN camp' โดยได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โครงการค่ายอบรมนี้ เป็นโครงการค่ายภาษาและวัฒนธรรมที่มุ่ง เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในประเด็นของภาษา สังคม และวัฒนธรรม ระหว่างกลุ่มประเทศ สมาชิกอาเซียน ผ่านการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จากสมาชิกของกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งยังผล ให้เกิดการสร้างเครือข่ายและสัมพันธ์ทางอันดี ระหว่างสมาชิกในกลุ่มประเทศอาเซียนที่อยู่ใน ประเทศไทย โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษา ชาวไทยและนักศึกษาต่างชาติที่เป็นสมาชิก กลุ่มประเทศอาเซียนที่มาศึกษาอยู่ในระดับ อุดมศึกษาในประเทศไทย ค่าย 'ตั้งใจที่ได้เป็น ชาวอาเซียน' ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ เข้าร่วมได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่าง เต็มศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนาการและ ทักษะ พร้อมกับการเตรียมความพร้อมทาง ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และ ลักษณะนิสัยให้เป็นไปในทางที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความพร้อมที่จะก้าวสู่ ประชาคมอาเซียนได้อย่างมั่นคง

วัตถุประสงค์หลักของโครงการคือ

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความ เข้าใจและความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรม ของกลุ่มประเทศอาเซียน
2. เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ และทัศนคติในทางบวกต่อประเทศสมาชิกใน กลุ่มอาเซียน ให้เยาวชนเกิดสำนึกรักและ ภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง ชื่นชมและ เคารพในวัฒนธรรมของผู้อื่น

3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้รับประสบการณ์ และเกิดทักษะด้านการสื่อสารระหว่างสมาชิก ของกลุ่มประเทศอาเซียน โดยการมีส่วนร่วม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

4. เพื่อให้เกิดการสร้างเครือข่าย เสริมสร้างสัมพันธ์ทางระหว่างสมาชิกของ ประเทศในกลุ่มอาเซียน

โครงการนี้ได้รับการตอบรับเป็น อย่างดีจากนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยมีนักศึกษาเข้าร่วมอบรมจำนวน 20 คน จากมหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็น นักศึกษาชาวไทย จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย และเกาหลี ค่ายอบรม 'ตั้งใจที่ได้เป็นชาว อาเซียน' รุ่นที่ 1 หรือ Happy to be ASEAN camp 2012 เป็นการอบรมเพื่อส่งเสริมและ พัฒนา เตรียมความพร้อมและเสริมสร้าง ศักยภาพให้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ได้รับประสบการณ์และเกิดความรู้ ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมอาเซียน พร้อมทั้งเสริมสร้างความตระหนักรู้และ ทักษะคิดที่ดีต่อสมาชิกกลุ่มประเทศอาเซียน โดยการมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ เพื่อนในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคม อาเซียน ASEAN +3 การได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน พร้อมกับการได้สัมผัส ความเป็นวิถีไทย การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ระหว่างชาติพันธุ์ไทยและชาติพันธุ์อื่น ทำให้ ผู้เข้าร่วมเข้าใจถึงหัวใจสำคัญในการอยู่ร่วมกัน บนความต่างได้อย่างมีความสุข ความเข้าใจ การมี ทักษะคิดที่ดี และการเคารพซึ่งกันและกันจะ นำมาซึ่งความร่วมมือร่วมใจระหว่างสมาชิกกลุ่ม ประเทศประชาคมอาเซียน อันจะนำไปสู่ความ สำเร็จในการพัฒนาร่วมกันระหว่างประเทศ สมาชิกอย่างยั่งยืน

“เสน่ห์ของร้านอาหารไต้ที่คณะผู้วิจัยได้สัมผัส”

ตั้งได้กล่าวในตอน
ที่แล้วว่า... คณะผู้วิจัยได้ไปเก็บ
ข้อมูลที่เมืองหมางซือ เขต
ปกครองตนเองได้คิง มณฑล
ยูนนาน ประเทศจีน อันเนื่องจาก
โครงการ “การศึกษาเบื้องต้น
ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ปะหล่องใน
เชียงตุง ประเทศพม่า และใน
ยูนนาน ประเทศจีน” ทำให้คณะ
ผู้วิจัยต้องเดินทางมาถึงเมือง
หมางซือแห่งนี้ สิ่งหนึ่งที่เรา
ไม่ควรหลีกเลี่ยงไม่ว่าจะไปทีไหน
ก็คือ เราควรไปสัมผัสอาหาร
พื้นเมืองของเมืองนั้นๆ เนื่องจาก
เมืองหมางซือ เขตปกครอง
ตนเองได้คิงนั้น เป็นเมืองที่มีชนกลุ่มน้อยอาศัย
อยู่รวมกันหลายกลุ่ม เช่น ชาวจิงไผ่ ชาวเตออาง
และกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด น่าจะเป็น ชาวไต้... ในเมื่อ
ชาวไต้เป็นชนกลุ่มน้อยที่ใหญ่ที่สุดที่อาศัยอยู่ใน
เมืองหมางซือนี้ ทำให้เราสามารถสัมผัสกับร้าน
อาหารไต้ได้อย่างง่ายดาย

ในวันแรกที่เราไปสัมผัสกับร้าน
อาหารไต้ นั้น เมื่อเราไปถึงร้านอาหารไต้ และนั่ง
โต๊ะเรียบร้อยแล้ว พนักงานของร้าน ก็จะนำน้ำชา
มาให้ 1 ถ้วย พร้อมทั้งถ้วยเกลือตัว 1 ถ้วย และ
ไฟ้อ๊ก 1 สำรับ... เราทั้งสองคนก็ถามว่า เขาเอาไฟ้อ๊ก
มาให้เราทำไม... แต่ทั้งสองคนก็ตอบว่าไม่ทราบ
เนื่องจากว่า เมื่อมองออกไปรอบๆ ตัว หลายๆ
โต๊ะกำลังเล่นไฟ้อ๊กกันอย่างสนุกสนาน... แล้วเราจะ
ทำอะไรกันดีกับไฟ้อ๊กสำรับนี้... หลังจากวางไฟ้อ๊ก
สำรับนี้ไว้เฉยๆ แล้ว เราก็เริ่มมาคิดว่าเราจะทาน
อะไรกันดี เนื่องจากว่า ในร้านอาหารไต้ เวลาเรา
จะสั่งอาหารนั้น จะไม่มีเมนูอาหารให้ แต่จะบอกให้
ร้านทำอาหารตามสั่ง นั่นคือ ลูกค้าน่าจะต้องไปสั่ง
อาหารกับพนักงานจกดออเดอร์เอง... โดยที่ทางร้าน
จะมีตู้ผัก แสดงผักทุกชนิดที่ทางร้านมี ตู้โซ้ว
เนื้อสัตว์ ก็จะประกอบไปด้วย เนื้อสัตว์ประดามี
เช่น เนื้อหมู เนื้อไก่ เนื้อวัว เนื้อปลา เป็นต้น
จากนั้นเมื่อลูกค้าต้องการอาหารอะไร ก็สั่งคน
จกดรายการอาหารได้เลย เช่น เอาเนื้อหมูย่าง
หรือนำปลาไปต้มกับหน่อไม้ ซะยอม หรือใส่ผัก
อย่างอื่น ก็ระบุผักชนิดนั้นๆ ไป อย่างนี้เป็นต้น

ชื่อร้านป่าแก่

สั่งอาหารอะไรกันดี

อาหารที่สั่งพร้อมที่จะเสิร์ฟ

เมื่อสั่งอาหารเรียบร้อยแล้วก็จะ
ถึงเวลารอคอยอาหารที่เราสั่ง แต่เนื่องจาก
ระยะเวลาในการรออาหารนั้นนานมาก
(ขอบอกว่านานจริงๆ เท่าที่จับเวลาดูก็จะ
ประมาณชั่วโมงกว่าๆ ถึง 2 ชั่วโมง หรือ
มากกว่านั้น) สาเหตุที่อาหารที่นำมาเสิร์ฟ
ช้ามากเพราะว่า นอกจากแม่ครัวต้องทำอาหาร
เรียงตามลำดับก่อนหลังแล้ว แม่ครัวที่นี้ต้อง
ทำอาหารของลูกค้าให้เสร็จตามสั่งพร้อม
ทั้งหมดก่อน แล้วค่อยยกมาเสิร์ฟทีเดียว...
ตัวอย่างเช่น โต๊ะเราสั่งอาหารทั้งหมด 7
อย่าง แม่ครัวจะไม่ทยอยมาเสิร์ฟอาหาร
ทีละอย่าง แต่จะทำอาหารของเราให้เสร็จ
เรียบร้อยแล้วพร้อมกันทั้ง 7 อย่างก่อน พอ
อาหารที่สั่งทำเสร็จหมดแล้ว พนักงานก็จะ
เอามาเสิร์ฟเราครั้งเดียวเลย... กระบวนการ
รอคอยอาหารจึงนานมาก ถ้าสมมติว่า มี
ลูกค้ามาสั่งอาหารก่อนเรา 5 โต๊ะ เราก็ต้อง
คอยจนกว่าจะถึงคิวของเรา กว่าจะได้รับ
ประทานอาหารที่เราสั่ง ดังนั้น กิจกรรมที่ดี
ที่สุดระหว่างรอคอยอาหาร ไม่มีอะไรดีไป

กว่าเปิดสำหรับไฟ้อ๊กที่ทางร้านนำมาให้ แล้ว
เล่นไฟ้อ๊กเวลา ซึ่งการเล่นไฟ้อ๊กนี้ ในคณะ
ผู้วิจัยก็มีคนเล่นไม่เป็นหลายคน แต่หลังจาก
ไปกินข้าวที่ร้านอาหารไต้บ่อยขึ้น
ทำให้เกือบทุกคนสามารถเล่นไฟ้อ๊กอย่าง
ง่ายๆ ได้คล่องแคล่วขึ้น... นี่แหละ เสน่ห์
ของร้านอาหารไต้ นั่นคือ การรอคอย
อาหารอย่างยาวนาน คณะผู้วิจัยก็เลยมี
คำถามเกิดขึ้นกันว่า “ถ้าร้านอาหารไต้
มาเปิดที่เมืองไทย เราจะมียูกค้าหรือ
เปล่านั้น หรือว่าเราจะต้องปรับเปลี่ยนวิธี
การทำอาหารให้เร็วขึ้น” แต่ถ้ามีการ
ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำอาหารให้เร็ว
ขึ้นหรือการรอคอยที่น้อยลงแล้วนั้น
คณะผู้วิจัยก็คิดว่า เสน่ห์ของร้านอาหารไต้
สำหรับคณะผู้วิจัยคงจะลดน้อยลงไป
แน่นอน... สำหรับคณะผู้วิจัย การรอคอย
ที่จะได้ลิ้มรสอาหารไต้ นั้น ช่วงเวลาที่
รอคอยเป็นอะไรที่ลืมไม่ลงจริงๆ และ
ค่อนข้างประทับใจมาก กับร้านอาหารไต้ที่
เมืองหมางซือแห่งนี้ เนื่องจากว่า ไม่ว่าจะ
มองไปทางไหน ลูกค้าน่าทุกคนในร้านจะ
หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ยินดีรอคอย
อาหารกันอย่างถ้วนทั่ว ไม่มีใครอะอะ
โวยวาย หรือหน้างบ หงุดหงิด เกือบทุกคน
นั่งเล่นไฟ้อ๊กกันอย่างเพลิดเพลิน เหมือน
เวลามาพักผ่อนหย่อนใจ หรือเหมือน
กำลังอยู่ที่บ้าน รอคอยให้อาหารปรุง
สำเร็จแล้วค่อยกินร่วมกัน...

ป.ล. รสชาติอาหารไต้ที่ได้
สัมผัสค่อนข้างอร่อย ถึงแม้จะมีน้ำมัน
เยอะไปนิด หน้าตาอาหารก็น่ากิน และ
คณะผู้วิจัยก็ได้กินอาหารไต้เกือบทุกมื้อที่
อยู่ที่เมืองแห่งนี้... ☺

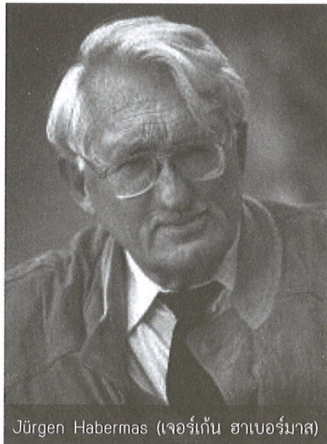
“ทฤษฎีวิพากษ์” สำนักแฟรงค์เฟิร์ต กับแนวคิด “พื้นที่สาธารณะ” ในศตวรรษที่ 21

“ทฤษฎีวิพากษ์” สำนักแฟรงค์เฟิร์ต

หากเอ่ยถึง “ทฤษฎีวิพากษ์” (Critical Theory) คงไม่มีใครปฏิเสธว่า “สำนักแฟรงค์เฟิร์ต” (Frankfurt School) แห่งประเทศเยอรมนี เป็นบรรพบุรุษของทฤษฎีนี้ ตั้งแต่ยุคฮิตเลอร์ (ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2) แนวทางสำคัญของสำนักนี้คือ การใช้หลัก “วิพากษ์” และใช้วิธีการดึงเอาความรู้จากสหสาขาวิชา (Interdisciplinary) มาบูรณาการให้เกิดความรู้ใหม่เพื่อใช้วิเคราะห์ปัญหาสังคมร่วมสมัย โดยอาศัยพื้นฐานทฤษฎีมาร์กซิสม์ (Marxist) มาเป็นแกนหลักของการศึกษาเพื่อไขข้อปริศนาทางสังคมให้เกิดความกระจ่างยิ่งขึ้น บรรดานักคิดสำนักแฟรงค์เฟิร์ตได้รับอิทธิพลมาจากความล้มเหลวของการปฏิวัติชนชั้นกรรมาชีพในยุโรปตะวันตกหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 และการถือกำเนิดขึ้นมาของลัทธินาซี จุดนี้จึงเป็นที่มาให้นักคิดกลุ่มนี้ค่อนข้างมองโลกในแง่ร้ายและมุ่งเน้นการปฏิรูปสังคมแบบถอนรากถอนโคน (radical) เพื่อปลดปล่อยมนุษยชาติไปสู่สังคมอุดมคติ (utopia)

สำนักแฟรงค์เฟิร์ตมีพัฒนาการมาหลายยุคสมัย ตั้งแต่ยุคแรกแห่งการก่อตั้งสถาบันวิจัยสังคม (Institute for Social Research) ในปี 1923 โดยมีคาร์ล กรุนเบิร์ก (Carl Grunberg) เป็นผู้อำนวยการคนแรกของสถาบันฯ และเป็นนักคิดคนสำคัญที่พยายามวิพากษ์วิจารณ์สังคมโดยเชื่อมโยงกับลัทธิมาร์กซ์ดั้งเดิม (Orthodox Marxism) และเมื่อนาซีเรืองอำนาจในเยอรมนี มีนักคิดร่วมแนวทางนี้เกิดขึ้นมากมาย คนสำคัญที่ถือได้ว่าเป็นหลักของสำนักแฟรงค์เฟิร์ตคือ แมกซ์ ฮอร์คไฮเมอร์ (Max Horkheimer) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวทางการศึกษาเช่นนี้ในสำนัก ในยุคนี้ยังมีนักคิดที่โดดเด่นอีกหลายคน อาทิ ฮีออดอร์ อะดอร์โน (Theodor Adorno) เฮอร์เบิร์ต มาคูเซอ (Herbert Macuse) วอลเตอร์ เบ็นจามิน

(Walter Benjamin) เป็นต้น นักคิดเหล่านี้มุ่งเน้นการวิพากษ์เพื่อตั้งคำถามให้กับสังคมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละคนต่างมีจุดเน้นที่แตกต่างกันออกไปอย่างไรเสีย นักคิดสำนักนี้ไม่ทิ้งจริตแห่งการวิพากษ์ (โดยเฉพาะต่อแนวคิดเรื่อง “ลัทธิวิทยาศาสตร์” (scientism) ระบบทุนนิยมสมัยใหม่ และอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม) และเชื่อว่าการวิพากษ์จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยมีเป้าหมายคือ ผู้ยากไร้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบภายใต้ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจในระบบทุนนิยม ยิ่งไปกว่านั้น นักคิดกลุ่มนี้ยังได้วิพากษ์แม้กระทั่งแนวคิดของกลุ่มเดียวกันเอง ดังในกรณีของเจอร์เก็น ฮาเบอร์มาส (Jürgen Habermas) ซึ่งเป็นนักทฤษฎีรุ่นหลังที่มีความโดดเด่นมากที่สุดคนหนึ่งในครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20

Jürgen Habermas (เจอร์เก็น ฮาเบอร์มาส)

ที่มารูปภาพ

<http://persistentenlightenment.wordpress.com/2013/03/31/publicity-publicsphere-habermas/>

ฮาเบอร์มาส : สถาปนิกแห่งทฤษฎีวิพากษ์แนวใหม่

ฮาเบอร์มาสเป็นนักคิดรุ่นที่สามของสำนักแฟรงค์เฟิร์ตซึ่งได้รับสมญานามว่าเป็น “สถาปนิกแห่งทฤษฎีวิพากษ์แนวใหม่”

(principle architect of neo-critical theory) ที่สามารถนำเสนอทฤษฎีที่มีความร่วมสมัยและเป็นรูปธรรม แต่ในเวลาเดียวกันก็ยังเชื่อมต่อกับปรัชญาที่มีลักษณะนามธรรมของนักคิดในอดีต แนวทางสำคัญของฮาเบอร์มาส คือ การตรวจสอบทฤษฎีสังคมที่ดำรงอยู่และพัฒนาทฤษฎีแนวใหม่ขึ้นมาโดยใช้หลัก “วิพากษ์” แม้ว่าฮาเบอร์มาสจะเป็นลูกศิษย์ของอะดอร์โนและยังคงสืบทอดเจตนารมณ์ของครูบาอาจารย์ในการต่อต้านการใช้ปรัชญาปฏิฐานนิยม (anti-positivism) ในสาขาวิทยาศาสตร์มาอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม และยึดเป้าหมายในการมุ่งสร้างทฤษฎีที่สามารถนำไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงสังคมเพื่อปลดปล่อยประชาชนออกจากการครอบงำทางเศรษฐกิจการเมือง สังคมวัฒนธรรม แต่ด้วยสถานการณ์โลกได้เปลี่ยนแปลงไป ฮาเบอร์มาสได้มองเห็นความจำเป็นในการวิเคราะห์สังคมเสียใหม่โดยหันมาตั้งคำถามกับแนวทางของมาร์กซ์ที่เกิดจากสภาพระบบทุนนิยมในศตวรรษที่ 19

แม้ว่าฮาเบอร์มาสจะมีแนวทางร่วมกับอะดอร์โนและฮอร์คไฮเมอร์ที่เชื่อว่าระบบโครงสร้างอำนาจรัฐครอบงำมวลชนโดยเชื่อว่าอำนาจของระบบทุนนิยมและข้าราชการได้แผ่ขยายไปทั่วทั้งสังคมตามแนวคิดเรื่อง “โลกแห่งชีวิต” (lifeworld) ซึ่งหมายถึง พื้นที่ของบุคคลถูกครอบงำ ฮาเบอร์มาสกลับเชื่อในเรื่องความรู้ การใช้เหตุผลและการสื่อสาร โดยพยายามนำแนวคิดเรื่อง “ความมีเหตุผล” (rationality) มาเชื่อมโยงกับ “การปฏิบัติการด้านการสื่อสารของมนุษย์” (human communication action) ซึ่งเป็นจุดต่างที่ชัดเจนจากนักคิดรุ่นแรกๆ ในสำนัก ในขณะที่นักคิดรุ่นที่ปฏิเสธแนวคิด “เหตุผลนิยม” (rationalism) ฮาเบอร์มาสกลับสนใจเรื่อง “เหตุผล” เป็นจริงเป็นจัง และยังใช้เป็นแนวทางในการวิพากษ์ปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างต่อเนื่อง ฮาเบอร์มาส

สนใจในประเด็นสุนทรียะและวัฒนธรรม โดยให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงการทำงาน ของสถาบันทางสังคมกับการอุปถัมภ์ของปัจเจกบุคคล ผ่านการทำงานของ ตัวกลางต่างๆ โดยเฉพาะ **“การสื่อสาร”** ซึ่ง อาจกล่าวได้ว่า ฮาเบอร์มาสเป็นนักวิชาการใน สำนักแฟรงค์เฟิร์ตที่มีความสนใจในเรื่อง บทบาทการสื่อสาร โดยเฉพาะในประเด็น **“รูปแบบการสื่อสาร”** ใน **“พื้นที่สาธารณะ”** (public sphere) ที่กลายเป็นงานที่ นักวิชาการยุคหลังต่างอ้างอิงกันตลอดมา

แนวคิด “พื้นที่สาธารณะ” ในศตวรรษที่ 21

ด้วยความเชื่อในเรื่องการเปิดโอกาส ให้สมาชิกในสังคมได้แสดงความคิดเห็น ได้เถียงกันได้อย่างเสรีและใช้เหตุผลร่วมกัน เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่ายว่าจะก่อให้เกิด การสร้างและรักษาสังคมที่ดีในการอยู่ ร่วมกัน ฮาเบอร์มาสจึงเสนอความคิดเรื่อง **“พื้นที่สาธารณะ”** (public sphere) ว่าเป็น เวทีของการต่อรองอำนาจและสร้างสังคมที่มีเหตุผล **“พื้นที่สาธารณะ”** ในความหมาย ของฮาเบอร์มาส เป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงสังคม กับรัฐ เป็นพื้นที่ที่ผู้คนในสังคมมาร่วมกันทำ หน้าที่วิพากษ์วิจารณ์และควบคุมการทำงาน ของอำนาจรัฐ และเป็นพื้นที่ของชีวิตที่เปิดกว้าง ให้ทุกคนเข้ามาร่วมกันสร้าง **“ความคิดเห็น สาธารณะ”** เน้นการสนทนา แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมเกิดขึ้น โดยไม่มีการบังคับข่มขู่ ชักจูง คุกคาม หรือ ออกคำสั่ง หากเป็นเช่นนี้แล้ว สิ่งที่น่าสนใจ คือ แนวคิดนี้ยังสามารถใช้ได้ในสถานการณ์ การสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคศตวรรษที่ 21 หรือไม่

อ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์: แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2553). สายธารแห่งนักคิด: เศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- จินตะหราวาทิ. (2550). แนวทางการศึกษา “สื่อ” วัฒนธรรม. เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556 จากเว็บไซต์ <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=somdej&date=24-05-2007&group=4&gblog=11>
- วารสารณ วนาทิพย์. (2554). ทฤษฎีวิพากษ์ของเจอร์เกน ฮาเบอร์มาส: พื้นที่สาธารณะทางการเมือง และเสรีภาพในการแสดงออกบนอินเทอร์เน็ต. เข้าถึงเมื่อ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556 จากเว็บไซต์ <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=728311>
- สมเกียรติ ดั้งโม. (2556). ทฤษฎีวิพากษ์สังคม-ทฤษฎีวิพากษ์วัฒนธรรม. เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556 จากเว็บไซต์ <http://tuktaravin.wordpress.com/2012/07/12/ทฤษฎีวิพากษ์สังคม-ทฤษฎ.>
- สุชีพ วรรณสุด. (2555). วัฒนธรรมเชิงอำนาจในทัศนะของนักคิดสำนักแฟรงค์เฟิร์ต. เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556 จากเว็บไซต์ http://sueheppost.blogspot.com/2009_04_01_archive.html
- สุรัช คมพจน์. (2549). รัฐสมัยใหม่ ความชอบธรรมและตัวแบบประชาธิปไตยในความคิดของเจอร์เกน ฮาเบอร์มาส. เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556 จากเว็บไซต์ <http://www.shi.or.th/download/147/>
- Bottomore, Tom. (1984). The Frankfurt School. Key Sociologists Series. New York: Routledge.
- Braaten, Jane. (1991). Habermas's Critical Theory of Society. Albany, NY: SUNY Press.
- McCarthy, Thomas. (1978). The Critical Theory of Jürgen Habermas. London: Hutchinson.
- Stickle, S. (2012). An Introduction to J. Habermas. Retrieved on February 25, 2012 from <http://www.englniu.edu/wac/hbrms.html>

ในยุคโลกไร้พรมแดนเฉกเช่น ปัจจุบัน มนุษย์สื่อสารกันผ่านสื่อใหม่อย่าง อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย หากวิเคราะห์ คุณลักษณะของสื่อใหม่จะพบว่า เทคโนโลยี การสื่อสารเหล่านี้ทำให้พื้นที่สาธารณะ แลดูมีชีวิตชีวาขึ้น โดยที่ช่วยให้เกิดการ กระจายอำนาจในการสื่อสารมากขึ้นกว่า สมัยก่อน (decentralized) อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ ของการส่งเสริมการเคลื่อนไหวทางสังคม แนวใหม่ ที่เปิดโอกาสให้มวลชนรวมตัวกัน เพื่อสร้างสังคมการเมืองแบบใหม่และใช้ สื่อใหม่เป็นเครื่องมือในการต่อต้านอำนาจรัฐ แต่คุณสมบัติดังกล่าวหาใช้นิยามของ **“พื้นที่ สาธารณะ”** ในมุมมองของฮาเบอร์มาส ไม่ อีกทั้งสื่อใหม่อาจขาดคุณสมบัติในการ เป็นเวทีอภิปรายอย่างมีเหตุผล (rational critical debate) ตามแนวคิดของฮาเบอร์มาส ยิ่งไปกว่านั้น การสื่อสารผ่านสื่อใหม่ยัง เป็นการยากที่จะก่อให้เกิดการบรรลุข้อสรุป ร่วมกันแบบฉันทมติ (consensus) เนื่องจาก ผู้สื่อสารในพื้นที่แห่งนี้มีจำนวนมากมาย (numerous) มีความหลากหลาย (heterogeneous) และไม่รู้ว่าเป็นใคร มาจากไหน (anonymous) จึงไม่ใช่งานใช้พื้นที่ สาธารณะแบบอุดมคติตามแนวทางของ ฮาเบอร์มาส

ด้วยสถานการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยีการสื่อสารที่ เปลี่ยนแปลงไปนี้ อาจถึงเวลาแล้วที่เรา จำเป็นจะต้องหันกลับมาพิจารณา นิยาม ของคำว่า **“พื้นที่สาธารณะ”** เสียใหม่ ภายใตบริบทของโลกดิจิทัลในศตวรรษ ที่ 21 สื่อใหม่อาจเป็นช่องทางสำคัญที่ก่อ ให้เกิดเครือข่ายภาคประชาสังคม (civic

ที่มารูปภาพ

<http://blogs.cornell.edu/newmedia10hrd54/2010/03/18/how-social-network-sites-obscure-the-public-sphere/>

networking) เนื่องด้วยคุณสมบัติเด่นของ สื่อใหม่ที่มีลักษณะยืดหยุ่นทั้งด้านเวลาและ พื้นที่ (time and space) ไม่ปรากฏนาม (anonymity) และเป็นสื่อแห่งการปฏิสัมพันธ์ (interactivity) คุณสมบัตินี้แม้จะทำให้ สื่อใหม่กลายเป็นความหวังในการสร้างพื้นที่ สาธารณะและประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ยังระงังไม่อาจจะ เป็นที่ตัวสื่อ (medium) หากแต่อยู่ที่เนื้อหา (content) ที่ปรากฏ ซึ่งนับวันจะเต็มไปด้วย การโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่จะสร้างความ เชื่อใหม่ในลัทธิบริโภคนิยม (consumerism) ที่ลดทอนวาทกรรมของความเป็น **“สื่อเพื่อ สาธารณะ”** อันเป็นเวทีแห่ง **“การใช้หลักการ เชิงวิพากษ์”** ในความหมายของฮาเบอร์มาส ให้เสื่อมถอยไป

การดูแลรักษาเครื่องดนตรีไทย...

ง่ายนิดเดียว

หากคุณสามารถอ่านบทความเรื่องนี้ ถือเป็นโอกาสที่คุณจะได้ทราบเคล็ดลับที่ไม่ลับ และบอกกล่าววิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรีไทยของคุณเอง หรือแนะนำต่อ ด้วยวิธีการที่ง่ายๆ เพียงเริ่มต้นว่า หากคุณมีเครื่องดนตรีไทยอยู่ในแบบเก่าใช้หรือเก่าเก็บคุณก็สามารถทำได้...ในบทความนี้ทุกท่านจะได้เรียนรู้วิธีการ

ก่อนอื่นมารู้จักประเภทของเครื่องดนตรีไทย ซึ่งแบ่งตามลักษณะการบรรเลง ทั้ง 4 ประเภท ได้แก่

ตารางที่ 1 ประเภทเครื่องดนตรีและตัวอย่างเครื่องดนตรีไทย

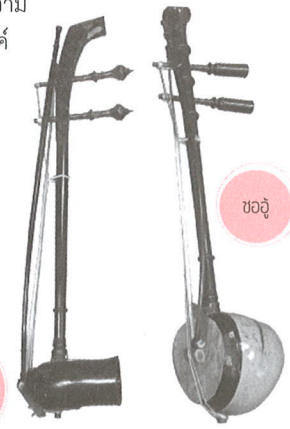
ประเภทเครื่องดนตรี	ตัวอย่างเครื่องดนตรีไทย
ดีด	กระจับปี่ จะเข้
สี	ซอด้วง ซออู้ ซอสามสาย
ตี	ระนาดเอก ระนาดทุ้ม มโหรีวงใหญ่ มโหรีวงเล็ก ชิม (เครื่องดำเนินทำนอง) กลองต่างๆ ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง (เครื่องกำกับจังหวะ)
เป่า	ปี่ ขลุ่ย

จากเครื่องดนตรีไทยที่ได้ยกตัวอย่างในตารางที่ 1 นั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์จำแนกตามวัสดุที่นำมาใช้ทำเครื่องดนตรีไทยส่วนใหญ่ พบว่า เป็นวัสดุธรรมชาติที่หลากหลายแตกต่างกันไป อันได้แก่ เครื่องดนตรีที่ทำด้วยไม้ เครื่องดนตรีที่ทำด้วยโลหะ เครื่องดนตรีที่ทำด้วยหนังสัตว์ เครื่องดนตรีที่ทำด้วยสายไหม หรือวัสดุทดแทนธรรมชาติอื่นๆ เช่น เชือก เอ็น เป็นต้น ซึ่งเครื่องดนตรีไทยแต่ละชนิดจะมีลักษณะผสมผสานระหว่างวัสดุการสร้างเครื่องดนตรีในแต่ละชนิดที่หลากหลาย โดยสามารถสังเกตเห็นวัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรีแต่ละชนิดได้อย่างชัดเจน และเมื่อได้รู้จักข้อมูลเบื้องต้นแล้ว การดูแลตามวัสดุเครื่องดนตรีไทยก็จะสามารถทำได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังตารางที่ 2 นี้

ตารางที่ 2 วัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรีและการดูแลรักษา

วัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรี	การดูแลรักษา
เครื่องดนตรีที่ทำด้วยไม้	- ใช้ผ้านุ่มแห้งเช็ดทำความสะอาดตัวเครื่อง
เครื่องดนตรีที่ทำด้วยโลหะ	- ใช้ผ้านุ่มแห้งเช็ดทำความสะอาดตัวเครื่อง - การทำความสะอาดลื่นปี่ด้วยการถอดออกมาล้างทำความสะอาด จากนั้นล้างและเช็ดให้แห้งก่อน แล้วจึงเก็บใส่กล่องให้เรียบร้อย
เครื่องดนตรีที่ทำด้วยหนังสัตว์	- ใช้ผ้านุ่มแห้งเช็ดทำความสะอาดตัวเครื่อง - แกะวัสดุต่างหน้ากลอง และทำความสะอาดทุกครั้งหลังการใช้งาน - ปลอดภัยของหรือหมอนหนุนขึ้นไว้ที่บริเวณขอบซอ เพื่อลดการกดดันของสายที่กระทบผ่านหย่องซอ หรือหมอนชอกับหนังหน้าซอ
เครื่องดนตรีที่ทำด้วยสายไหม หรือวัสดุทดแทนธรรมชาติอื่นๆ เช่น เชือก เอ็น เป็นต้น	- ใช้ผ้านุ่มแห้งเช็ดทำความสะอาดตัวเครื่อง - เครื่องดนตรีที่มีสายไหม เชือก เอ็น เป็นส่วนประกอบ หลังการใช้งานทุกครั้งควรหย่อนสายด้วยการหมุนลูกบิดให้สายอยู่ในลักษณะหย่อนปานกลาง เพื่อถนอมการใช้งานของสาย - การถนอมการใช้งานเชือกที่ร้อยผืนขนาดลงมาหนึ่งข้าง เพื่อลดน้ำหนักไม่ให้ตะขอหลุดง่าย และไม่ทำให้ผืนขนาดหย่อนหรือขาด

สรุปการดูแลเบื้องต้นแบบง่ายๆ สำหรับเครื่องดนตรีไทย คือ เริ่มต้นด้วยการทำความสะอาดแบบแห้ง โดยใช้ผ้านุ่มแห้งเช็ดทำความสะอาดตัวเครื่องดนตรีไทย เพื่อให้เครื่องดนตรีปราศจากฝุ่นละอองต่างๆ ก่อนการจัดเก็บในที่เก็บ ซึ่งอาจตัดเย็บเป็นถุงผ้า หรือทำกล่องตามลักษณะรูปทรงของเครื่องดนตรีชนิดนั้นๆ เพื่อป้องกันฝุ่นละออง หรือป้องกันแรงกระแทก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การจัดเก็บหรือการพกพาเครื่องดนตรีนั้นๆ ส่วนสถานที่การจัดเก็บวางเครื่องดนตรีไทยนั้นควรเก็บในที่ที่เหมาะสม คือ สถานที่ปราศจากน้ำ ความเปียกชื้น โดยอุณหภูมิในสถานที่นั้นไม่ร้อนจัด หรือหนาวเย็นจัดจนเกินไป และควรจัดวางในตู้ ในชั้น หรือในตำแหน่งที่ไม่เกิดขวางทางเดิน เนื่องจากในวัฒนธรรมดนตรีไทย มีความเชื่อว่าเครื่องดนตรีไทยเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักดนตรีได้รับทักษะความรู้ความสามารถในการบรรเลง การสร้างสรรค์ ทำนองเพลงที่ไพเราะ ดังนั้น จึงต้องเก็บรักษาเครื่องดนตรีไทยในที่ที่เหมาะสมแล้วจะเป็นการดีสำหรับเจ้าของ ทั้งนี้ เพื่อยืดอายุการใช้งานเครื่องดนตรีให้ยาวนานยิ่งขึ้น เพียงเท่านี้การดูแลรักษาเครื่องดนตรีของคุณก็สามารถทำได้ง่ายนิดเดียว

ซอด้วง

ซออู้

หากมีคำถามหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ที่ : icjilikan@mahido.ac.th

อดีตแห่งชาติพันธุ์ ปัจจุบันพลวัต กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน

การประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์: กระบวนทัศน์ใหม่ในการสืบสานภาษาและวัฒนธรรม (ไทย/ชอง/ไทดำ/ไทยทรงดำ)” ครั้งที่ 3 จัดโดย ศูนย์วิจัยอาวุโส สกว. 2553

นักวิจัยในโครงการฯ ทำสิ่งนำเสนอผลงานวิจัย ในประเด็นต่างๆ

พิธีกรสาร “อดีตแห่งชาติพันธุ์ ปัจจุบันพลวัต กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน”

ศาสตราจารย์ ดร.สมทรง บุญพัฒน์ คณะนักวิจัย วิทยากรและผู้เข้าร่วมประชุม ถ่ายภาพเป็นที่ระลึกร่วมกัน

ทูนเมธีวิจัยอาวุโส สกว. (TRF: Senior Research Scholar) เป็นทุนที่สนับสนุนนักวิจัยอาวุโสที่มีความสามารถเป็นที่ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมีคณะกรรมการของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นผู้พิจารณาคัดเลือก มีเป้าหมายให้ผู้ได้รับทุนสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีความสามารถทางวิชาการสูงให้แก่ประเทศ โดยเน้นหนักในการพัฒนาทีมงาน พัฒนาผลงาน และพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อสร้างศักยภาพทางการวิจัย ทั้งนี้ยังมีการผลิตผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนวิจัยอีกด้วย โดยในปี ๒๕๕๓ **ศาสตราจารย์ ดร.สมทรง บุญพัฒน์** ได้รับคัดเลือกให้ดำเนินการวิจัยภายใต้ทุนวิจัยเมธีอาวุโส สกว. ใน **โครงการ “ชาติพันธุ์: กระบวนทัศน์ใหม่ในการสืบสานภาษาและวัฒนธรรม”** ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษากลุ่มวิจัย **“ภาษาและวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์”** ซึ่งได้มีการดำเนินการวิจัยมาก่อนแล้วในสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

“อดีตแห่งชาติพันธุ์ ปัจจุบันพลวัต กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน” เป็นหัวข้อในการใช้จัดประชุม **“ชาติพันธุ์: กระบวนทัศน์ใหม่ในสืบสานภาษาและวัฒนธรรม (ไทย/ชอง/ไทดำ/ไทยทรงดำ)”** ครั้งที่ 3 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2556 ณ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการจัดการประชุมครั้งนี้ก็เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยกลุ่มชาติพันธุ์ไทย/ชอง (ไทดำ) และองค์ความรู้ต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยในขณะเดียวกันก็มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นในหมู่นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา และบุคคลภายนอกที่สนใจในองค์ความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทย/ชอง (ไทดำ) และที่สำคัญคือได้มีการศึกษาหรือสร้างแนวทางการต่อยอดงานวิจัยและการร่วมกลุ่มเพื่อดำเนินการวิจัยกลุ่มชาติพันธุ์ไทย/ชอง (ไทดำ) หรือกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในอนาคต

ลักษณะการจัดประชุมเป็นรูปแบบของการประชุมนำเสนอผลงานวิชาการทั้งการเสนาทางวิชาการ โดยนักวิจัยในโครงการฯ ได้นำเสนอประเด็นการวิจัยที่แตกต่างกันอย่างน่าสนใจ มีการจัดแบ่งส่วนของการนำเสนอเป็นสองประเด็นใหญ่ คือ ประเด็นทางด้านภาษาศาสตร์และประเด็นทางด้านวัฒนธรรมศึกษา ผลงานวิจัยในประเด็นทางด้านภาษาศาสตร์ที่น่าสนใจ อาทิ เรื่อง **“การจัดการเอกสารและข้อมูลภาษาและวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ไทย/ชองกับการสืบสานภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์”** โดย **ดร.ปัทมา พัฒน์พงษ์** ส่วนผลงานวิจัยในประเด็นทางด้านวัฒนธรรมศึกษาที่น่าสนใจ อาทิ เรื่อง **“ไทดำ ความทรงจำร่วมอัตลักษณ์ชาติพันธุ์”** โดย **ดร.ณรงค์ อาจสมิติ** เรื่อง **“แนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาเพื่อการสืบสานภาษาและวัฒนธรรมไทยทรงดำกับเอกลักษณ์เชิงอนาคต”** โดย **ดร.จิตชยาภรณ์ ยมาภย์** เรื่อง **“วัฒนธรรมไทย/ชอง: ภาพสะท้อนผ่านเพลงขับสายแปง”** โดย **นายพิเชฐ สิตะพงษ์** และ **นายไวยเรศ บุญฤทธิ์** เป็นต้น ทั้งนี้ ผลงานวิจัยทั้งสองประเด็นใหญ่ ได้รับเกียรติจาก **รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วงศ์วัฒนา** มหาวิทยาลัยนเรศวร **ดร.อมรรวิชัย นาคทรพร** จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิเชฐ สายพันธ์** จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้วิจารณ์ผลงานการวิจัย

นอกเหนือการนำเสนอผลงานวิจัยยังมีการเชิญผู้นำรุ่นใหม่ชาวไทดำจากหลายพื้นที่มาร่วมเสวนาในหัวข้อ **“รุ่นใหม่ไทดำนำชาติพันธุ์ยั่งยืน”** อาทิ **คุณประสงค์ เตี้ยะตราช่าง** รองประธานสภาวัฒนธรรมและผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์ชาติวิถีชีวิตไทยทรงดำ อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม **อาจารย์สุภารัตน์ เอียดแหวด** จากโรงเรียนเขาย้อยวิทยา อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี ครูผู้บูรณาการ

องค์ความรู้ภูมิปัญญาของไทยชองกับการเรียนการสอนในระบบอย่างลงตัว **คุณอำนาจ แสงทอง** ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบางหมาก อำเภอมือง จังหวัดชุมพร และ **คุณสุภาวี กลิ่นอบล** จากหมู่บ้านห้วยยางโทน อำเภอยาง่าง จังหวัดเพชรบุรี เยาวชนชาวไทยชองผู้สนใจวัฒนธรรมชาติพันธุ์ของตนเองได้รับการยอมรับให้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในชุมชนตั้งแต่อายุยังน้อย โดยการนำเสนอของ **คุณพนัส ล้วนเมือง** นายก อบต. ทององปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี นอกจากนั้นภายในงานประชุม ยังมีการจัดแสดงนิทรรศการ **“อดีตแห่งชาติพันธุ์ ปัจจุบันพลวัต กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน”** โดยมีการแสดงภาพถ่ายและอุปกรณ์เครื่องใช้ในวิถีชีวิตของชาวไทดำ อาทิ กะเหล็บ ผ้าเปียวไทดำจากประเทศเวียดนาม ผ้าชิ้นลายแดงโมอายุกว่า 100 ปี และการจำลองต้นปางของชาวไทดำจากหมู่บ้านนาป่าหนาด จังหวัดเลย เป็นต้น ดังนั้น “อดีตแห่งชาติพันธุ์ ปัจจุบันพลวัต กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน” ภายใต้การจัดประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์: กระบวนทัศน์ใหม่ในการสืบสานภาษาและวัฒนธรรม (ไทย/ชอง/ไทดำ/ไทยทรงดำ)” จึงเป็นการประมวลการดำเนินงานของโครงการวิจัยฯ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อนำเสนอภาพของการประยุกต์และปรับใช้ผลงานการวิจัยให้เกิดประโยชน์กับชุมชนและสังคมชาติพันธุ์ โดยเริ่มต้นจากการมอง “อดีตแห่งชาติพันธุ์” ด้วยทัศนะ “ร่องรอยที่มั่นคง” สืบต่อด้วย “วิถีดำรงเผ่าพันธุ์” กับประเด็น “ปัจจุบันพลวัต” และบูรณาการด้วย “กระบวนทัศน์ใหม่สืบสาน” เพื่อไม่ให้ “ภาษาและวัฒนธรรมไทย/ชอง” สูญหายไปตามกาลเวลาและคงอยู่ได้อย่างมั่นคงแม้ปรับทิศทางสังคมเปลี่ยนแปลง

ไหว้พระขอพร ณ วัดป่าสว่างบุญ

กิจกรรมสวดศีลการ ท่องเที่ยวจังหวัดสระบุรี

1 กรกฎาคม 2555 เวลา 8.00 - 18.30 น. งานสวดศีลการสถาบันฯ ได้จัดกิจกรรม “ไหว้พระขอพร พาเที่ยวตลาดเก่าเล่าเรื่องไทยวน” ณ จังหวัดสระบุรี โดยอาจารย์และบุคลากรสถาบันฯ ได้เดินทางไปทำบุญไหว้พระที่วัดป่าสว่างบุญ จากนั้นเดินทางไปรับประทานอาหารกลางวันในตลาดเก่าเสาให้ เที่ยวชมตลาดค้าน้ำต้นตาลของชาวเชียงแสนโบราณที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำป่าสัก และปิดท้ายด้วยการเที่ยวชมหอวัฒนธรรมไทยวนก่อนเดินทางกลับศาลาโดยสวัสดิภาพ

ผู้สำเร็จการศึกษา ปี 2554

งานแสดงความยินดีแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปี 2554

3 กรกฎาคม 2555 เวลา 11.00 - 15.00 น. สถาบันฯ จัดงานแสดงความยินดีแก่ผู้สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2554 ในโอกาสนี้ คณาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาได้รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน จากนั้น ผู้อำนวยการสถาบันฯ กล่าวแสดงความยินดีและให้โอวาท พร้อมมอบของที่ระลึกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

อาจารย์ธงชัย ไร่อบังสถล วิทยากร

การบรรยายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เรื่อง เคล็ดลับจำเก่ง จำแม่น

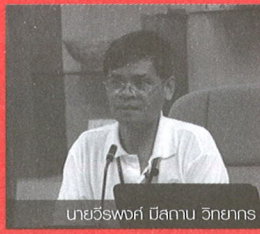
11 กรกฎาคม 2555 เวลา 13.30 - 16.00 น. สถาบันฯ จัดการบรรยายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เรื่อง **เคล็ดลับ จำเก่ง จำแม่น** โดย **อาจารย์ธงชัย ไร่อบังสถล** อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอุปนายกสมาคมความคิดสร้างสรรค์ ความจำ และการเล่น ณ ห้องบรรยาย 504

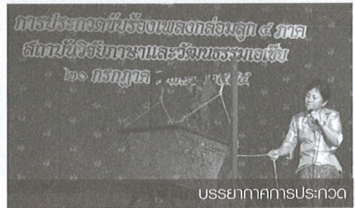
ussayama@susu

สัทศาสตร์ปฏิบัติเพื่อการออกเสียงที่ดีกว่า รุ่นที่ 27 16 - 17 สิงหาคม 2555 เวลา 9.00 - 16.00 น. สถาบันฯ จัดอบรมสัทศาสตร์ปฏิบัติเพื่อการออกเสียงที่ดีกว่า รุ่นที่ 27 โดย รองศาสตราจารย์ ดร.อมร แสงมณี ณ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

การฝึกอบรมภาษาลาวหลักสูตรระยะสั้น รุ่นที่ 8 “เรียนภาษาลาวระยะสั้น 2 วันก็อ่านได้”
12-13 กรกฎาคม 2555 เวลา 9.00 - 16.00 น. สถาบันฯ จัดการฝึกอบรมภาษาลาวหลักสูตรระยะสั้น รุ่นที่ 8 “เรียนภาษาลาวระยะสั้น 2 วันก็อ่านได้” โดย นายวีรพงศ์ มีสถาน ณ ห้องนัฏกรมประวัติ

นายวีรพงศ์ มีสถาน วิทยากร

ussyama@susu

การประกวดขับร้องเพลงกล่อมลูก 4 ภาค

20 กรกฎาคม 2555 เวลา 8.30 - 16.30 น. สถาบันฯ จัดการประกวดขับร้องเพลงกล่อมลูก 4 ภาค รอบชิงชนะเลิศ เนื่องในงาน “มหิดล-วันแม่” ประจำปี 2555 ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

ussyama@susu

การประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์ : ความหลากหลาย ความขัดแย้ง และทางออกของสังคมไทย”

30 กรกฎาคม 2555 เวลา 8.30 - 16.30 น. สถาบันฯ จัดการประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์ : ความหลากหลาย ความขัดแย้ง และทางออกของสังคมไทย” ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

งานวันคล้ายวันสถาปนา

วันคล้ายวันสถาปนาสถาบันฯ

27 กรกฎาคม 2555 เวลา 9.00 น. สถาบันฯ จัดกิจกรรมเนื่องในโอกาส วันคล้ายวันสถาปนาสถาบันฯ ครบรอบ 31 ปี โดยในช่วงเช้า มีพิธีถวายเครื่องสังเวยบูชาศาลพระภูมิ ศาลเจ้าพ่อขุนทุ่ง และถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุ 9 รูป จากนั้นในช่วงบ่าย บุคลากรสถาบันฯ ได้ร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในหัวข้อ “สถาบันฯ จะเป็นอย่างไรรุ่นในวัยเลข 3” ณ อาคารเรือนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม)

ussyama@susu

การอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากร

1 สิงหาคม 2555 เวลา 8.30 - 17.30 น. สถาบันฯ จัดอบรมการพัฒนา ศักยภาพบุคลากร โดยทีมวิทยากรจากมูลนิธิสถาบันการพูดแบบการพูด ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

ussyama@susu

การอบรมซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ

9 สิงหาคม 2555 เวลา 08.30 - 16.30 น. สถาบันฯ จัดอบรมการซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ โดยทีมวิทยากรจากบริษัท ภิรมย์ทรัพย์ เซลล์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

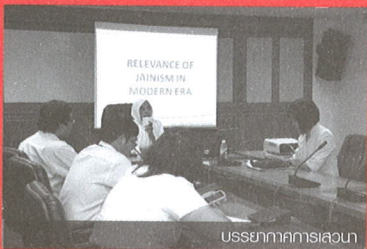
การประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์ : กระบวนทัศน์ใหม่ ในการสืบสานภาษาและวัฒนธรรม” (ไทยโซ่ง / ไทดำ / ไทยทรงดำ) ครั้งที่ 2
 18 สิงหาคม 2555 เวลา 8.30 - 16.30 น. สถาบันฯ จัดการประชุมวิชาการ “ชาติพันธุ์ : กระบวนทัศน์ใหม่ในการสืบสานภาษาและวัฒนธรรม” (ไทยโซ่ง / ไทดำ / ไทยทรงดำ) ครั้งที่ 2 ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

การเสวนาวิชาการ เรื่อง อาจารย์อนันต์ สมฤกษ์กับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในต่างแดน
 29 สิงหาคม 2555 เวลา 13.30 - 16.00 น. สถาบันฯ จัดงานเสวนาวิชาการในหัวข้อ “อาจารย์อนันต์ สมฤกษ์กับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในต่างแดน” ณ ห้องณัฐ รมประวัตี ชั้น 1

Happy to be ASEAN Camp 2012
 5 - 9 กันยายน 2555 เวลา 8.30 - 16.30 น. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย จัดกิจกรรม “Happy to be ASEAN Camp 2012” ณ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

India Talk “Jain Ways in Globalisation”
 20 สิงหาคม 2555 เวลา 13.30 - 15.30 น. ศูนย์การศึกษาจัดเสวนา India Talk ครั้งที่ 3 ในหัวข้อ “Jain Ways in Globalisation” ณ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

การศึกษาดูงาน ครั้งที่ 1 เรื่อง ชำมวัฒนธรรม ชำคาสนา เผชิญหน้ากับความรุนแรง? จากเหตุการณ์ ‘9/11’ ถึงเหตุการณ์ ‘วิสกอนซิน’
 11 กันยายน 2555 เวลา 13.30 - 16.00 น. ศูนย์การศึกษา จัดการศึกษาดูงาน ครั้งที่ 1 เรื่อง ชำมวัฒนธรรม ชำคาสนา เผชิญหน้ากับความรุนแรง? จากเหตุการณ์ ‘9/11’ ถึงเหตุการณ์ ‘วิสกอนซิน’ ณ ห้องณัฐ รมประวัตี ชั้น 1

อบรมการสืบค้นข้อมูลและการใช้ EndNote
 11 กันยายน 2555 เวลา 9.00 - 16.30 น. สถาบันฯ จัดอบรมการสืบค้นข้อมูลและการใช้ EndNote โดย คุณจิรวัดน์ พรหมพร จากบริษัท บิ๊ก โปรโมชัน แอนด์ เซอร์วิส จำกัด ณ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ชั้น 4

ร้องรำทำเพลงเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา มหาราชินี
 22 สิงหาคม 2555 เวลา 17.00 - 18.30 น. สถาบันฯ จัดงานร้องรำทำเพลงเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา มหาราชินี ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

กิจกรรม Workshop on “Indian Classical Music”
 11 กันยายน 2555 เวลา 13.00 - 16.00 น. สถาบันฯ จัดกิจกรรม Workshop on “Indian Classical Music” ณ ห้องสุวรรณหงษ์ อาคารเรือนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม)

กิจกรรม “จับน้ำชา”
 สถาบันฯ จัดกิจกรรม “จับน้ำชา” เพื่อติดตามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา ทุกวันพุธ เวลา 13.00 - 16.00 น. โดยเริ่มตั้งแต่วันพุธที่ 15 สิงหาคม - วันพุธที่ 26 กันยายน 2555 ณ ห้องบรรยาย 316

งานเกษียณอายุงาน ประจำปี 2555
 28 กันยายน 2555 เวลา 9.00 - 15.00 น. สถาบันฯ จัดงานเกษียณอายุงาน ประจำปี 2555 ให้แก่บุคลากรจำนวน 2 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ดวงพร คำบุญวัฒน์ และอาจารย์อนันต์ สมฤกษ์ ซึ่งบรรยายภาคภายในงานเต็มไปด้วยความอบอุ่นภายใต้แนวคิด “Work and Joy with Noi and Anan” ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2

มหาวิทยาลัยมหิดล
ปัญญาของแผ่นดิน

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “ภาษาและวัฒนธรรม 2557”

เรื่อง
**วัฒนธรรม
สมัยนิยม**
Popular Culture

ท่านสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการประชุมวิชาการนี้
ได้ทั้งในระดับองค์กรในฐานะเจ้าภาพพร้อม
หรือในระดับบุคคลในฐานะผู้เข้าร่วม
นำเสนอบทความวิชาการในที่ประชุม

ติดต่อสอบถาม
ศูนย์บริหารสินทรัพย์
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
โทร 02-800-2344 E-mail: RILCA2014@gmail.com

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา นครปฐม 73170
โทรศัพท์ 0-2800-2308-14
โทรสาร 0-2800-2332
E-mail: lawitvong.pat@mahidol.ac.th
www.lc.mahidol.ac.th

ที่ปรึกษา : ผู้อำนวยการสถาบันฯ
รองผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กร
คณะผู้จัดทำ : นายรัฐวิวงศ์ ภัทราวีร์ไพศาล
ออกแบบปก : นางสาวจินทนา คำนาค
นางสาวนุชดา ก่อวงษ์

พิสูจน์อักษร : นางสาวประภาศรี คำสอาด
ภาพ : งานเทคโนโลยีการศึกษา
ศิลปกรรม : บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

ไม่ถึงผู้รับโปรดส่งคืน

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
999 ถ.พุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาต 11/2534
ปด.จ. พุทธมณฑล